

beskyttet mod det, der foregår i deres hjemland, så man kan sige, at beslutningsforslagets tekst egentlig ikke giver mening, fordi man vil stoppe noget, der ikke finder sted. Men af bemærkningerne fremgår det også, at forslagsstillerne ønsker at give de afviste asylsøgere midlertidig opholdstilladelse og ret til arbejde, og i Det Konservative Folkeparti går vi ikke ind for en sådan særordning for irakere.

Forslagsstillerne skriver i bemærkningerne, at de ønsker at give disse mennesker et pusteturum og undgå, at de slås ihjel i krigen. Det kommer også til at fremstå i pressen, som om SF nu vil redde en masse mennesker fra at blive sendt hjem til et land i krig – underforstået at andre vil sende dem hjem – og derfor vil jeg slutte med at sige det samme, som jeg startede med at sige: der sendes ikke nogen hjem i øjeblikket.

Jeg kan konkludere, som det vist er fremgået, at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nej, fru Else Theill Sørensen, der sendes ikke folk hjem. Men hvorfor kan de så ikke få besked om, at der ikke vil blive sendt folk hjem med tvang, så længe der er krig og krigstrussel? Det er det, jeg beder om.

Jeg fik ikke noget svar fra ministeren, og fru Else Theill Sørensen henviser blot til, hvad ministeren sagde, og ministeren sagde tre ting. Hvad mener fru Else Theill Sørensen: Skal de sendes hjem med tvang, så længe der er krig eller krigstrussel, eller skal de ikke sendes hjem med tvang? Det er det ønske om tryghed, disse mennesker har behov for, og det er det, jeg beder om. Hvad mener fru Else Theill Sørensen?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg kunne fristes til at blande mig i den diskussion, der nu foregår hernede, for jeg har hørt ministeren sige heroppefra, at han er villig til at sende sin tale til de asylsøgere, det drejer sig om, og af den tale fremgår det sådan set ret tydeligt, at de ikke sendes retur.

Med hensyn til at der henvises til krig og krigstrusler, kan jeg ikke understrege nok, at krig er forfærdeligt, og at det er ganske forfærdeligt for de mennesker, der bor i et land, der kommer i krig. Men helt uanset hvor forfærdeligt det er, er det, at der er krig i et land, altså ikke asylgrund. Hvis vi skulle gøre noget ganske

særligt for dem, der har været så heldige, at de er sluppet ud af Irak, skulle vi jo anerkende, at faktisk hele Iraks befolkning har grund til at opholde sig lovligt i Danmark, fordi de er under krigstrussel.

Jeg kan godt se, at lampen lyser, så lige til sidst med hensyn til at være her, til en eventuel krig er afsluttet, og truslen om krig er afsluttet: Ja, det ville være skønt, hvis truslen om krig i verden var afsluttet, men sådan bliver det jo aldrig.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det er først, når den røde lampe lyser alene, at tiden er udløbet, så man har nogle sekunder til lige at gøre sig færdig.

Kl. 15.20

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jamen fru Else Theill Sørensen, det er jo lige præcis dér, problemet ligger. Det er jo sådan, at beslutningsforslaget ikke handler om, at de skal have asylgrundlag. Beslutningsforslaget handler om, at de skal have en midlertidig periode, hvor de kan være sikre på ikke at blive sendt hjem, så længe der er krig og krigstrussel.

Jeg skulle hilse og sige til fru Else Theill Sørensen, at det er altså ikke hver dag, at Sikkerhedsrådet sidder og overvejer, om man skal vedtage en resolution med henblik på, at verdenssamfundet skal i krig. Det er heldigvis ikke hver dag. Det er konkret på grund af et enkelt land, hvor der ifølge fru Else Theill Sørensens egen statsminister er en leder, en despot, der bliver sammenlignet med Hitler. Det er ikke hver dag, der anvendes så store ord her i Folketinget, og det er ikke hver dag, der er en situation, hvor verdenssamfundet er på vej til krig, så jeg synes, fru Else Theill Sørensen skulle prøve at adskille det fra alle de andre situationer, hvor der også er krig.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Afviste asylansøgere får besked på, at deres asylansøgning er afvist, og at de skal hjemsendes, og hvis man forestiller sig, at de afviste asylansøgere lytter til folketingsdebatten og hører det politiske flertal i Folketinget med ministeren i spidsen, kan de ikke umiddelbart forestille sig, at der er sympati for de afviste asylsøgere – tværtimod! Det emmer jo af mistro til dem, det emmer jo af, at et flertal ønsker, at de